

tage Skade, ja saa er der jo den Fare, at naar Kunstsmørproduktionen kan udfolde sig frit, saaledes at den kan levere det bedst mulige Produkt, saa ere de, der kjøbe Natursmørret udsatte for at blive narrede ved at faae Kunstsmør ved Leilighed i Stedet for. Det foreligger der jo ogsaa, saa vidt jeg veed, en Række Domme for, der vise, at netop i Detailhandelen ere den Slags Forfalskninger foregaaede, og som sædvanligt er det Smaafolk, som det vel sagtens oftest er gaaet ud over. Jeg kan ved denne Leilighed ikke undlade at beklage, at det Lovforslag om Tilshyn med Forfalskning af Levnetsmidler, som er forelagt af Regjeringen, ikke er blevet fremmet af Rigsdagen; thi det er givet, at er der noget Lovforslag, der vilde være til Gavn for Smaataarsfolk, som der jo er Tale om, og som netop ogsaa ved denne Leilighed vilde have viist sin Betydning, saa er det Loven om Tilshyn dermed. Jeg vil derfor haabe, at den høitærede Regjering vil benytte Leiligheden til, naar der nu er Mulighed for igjen at kunne faae Lovforslag gjenneførte i Rigsdagen, at det saa maa være et af de Spørgsmaal, den vil have sin Opmærksomhed henvendt paa. Paa den anden Side er der ogsaa Kunstsmørkonsumenterne. Ja, dem har den høitærede Minister ogsaa villet tage Hensyn til ved at sikkre dem, at de virkelig sik at vide, at det, de fik, var Kunstsmør, og at de ikke vare udsatte for at faae Natursmør i Stedet for. Der forekommer det mig imidlertid, at de ikke have været synderlig taknemlige for det Hensyn, som den høitærede Minister har viist dem, idet de tværtimod have sagt: Lad os endelig bevare Illusionen, hvis en saadan i enkelte Tilfælde maatte foreligge, at det er Natursmør, vi spise. Vi sætte ikke Pris paa just at faae den Sikkerhed for, at det er Kunstsmør og ikke Natursmør. Nu forekommer det mig derfor, at naar man ikke lægger afgjørende Bægt paa det Hensyn til Forfalskningen, er der ikke nogen indenlandsk Konsumentinteresse, som er afgjørende. Det Afgjørende maa være Hensynet til Exportinteressen, og naar ærede Talere have fremhævet den Betydning, som det har at bevare det danske Natursmørs Renomme paa det udenlandske Marked, og naar de have fremhævet, hvilken Betydning det har for Agerbruget og Landbruget, vil jeg sige til dem: Ja, deri samstemmer jeg fuldstændig med dem. Og jeg vil sige, det har ikke blot Betydning for Landbruget, men det har Betydning for hele den danske Befolknings økonomiske Velvære. Det er givet, at netop vor vigtigste Exportartikel, i alt Fald en af de vigtigste, bør vi sørge for at varetage paa den Maade, som Omstændig-

hederne nødvendiggjøre. Ligesom vi beskyttede Haandværk og Industri mod Overskud af den udenlandske Produktion, saaledes bør vi værge vort Natursmør imod, at det ved Sammenblanding med et andet Produkt bliver udsat for at miste sin Kredit og synke i Værdi. Men har det nu viist sig i den forløbne Tid, at det virkelig har været udsat for at synke? Ja, der er det jo, at de ærede Talere selv have udtalt, at Kjendsgjerninger kunne de ikke henvise til. Der foreligger ingen saadanne Kjendsgjerninger, som vise, at der er Tilbagegang. Men Sagen er, at der er en Tro, en Mening, en Frygt for, hvad Fremtiden vil bringe, og denne Frygt maa man i Tide berolige; thi hvis det ikke sker, bliver det maaste for sent, naar Kjendsgjerningerne foreligge. Ja, der er ogsaa kun den Vanstuelighed, at her debatterer man paa Grundlag af Tro, Meninger og Antagelser, hvor Tro staar mod Tro, og hvor det forekommer mig, at det for saa vidt virkelig er vanstueligt at komme til noget Resultat. Folkethinget har imidlertid, saa vidt jeg skjønner, ment, at disse Erfaringer ere tilstrækkelige til, at man derpaa kan begrunde en endelig Ordning og sige: Vi værge om Friheden blot i det Væsentlige med den Begrændsning, som de 3 Aars Erfaring ogsaa have viist os skulde være tilstrækkelig. Jeg tilstaar imidlertid, at det Resultat kan jeg for mit Bedkommende ikke paatage mig Ansvaret for at gaa med til. Thi vi maa huske paa, at Tilstanden har været aldeles midlertidig hidtil. Hvis vi træffe en endelig Ordning, ville vi udsætte os for, at saa vorede der Kunstsmørfabrikker op i Masse, og saa tør jeg ikke være med til at indføre en saadan Ordning, med Hensyn til hvilken man virkelig maa sige, at her vil Folgen let blive den, at Natursmørets Renomme vil blive ødelagt, og jeg vil i saa Henseende blot henvise til een Kjendsgjerning, som jeg i Gaar læste i den internationale Revue over Forfalskning af Levnetsmidler. Der var det oplyst, at i et Tidrum af 14 Dage var der i Normandiet ikke fældet mindre end 6 Straffedomme over Personer, som havde udført Kunstsmør som Natursmør, og i alt Fald de 5 af dem vare ikke blot Smaahandlende, men det var Exportforretninger, Exportører, der havde udført til England. De bleve idømte fra 3 til 4 Maaneders Straf og 3—4000 Fr. i Mulkt for de Forseelser, de have begaaet. Se, det er Resultatet. Naar det indtræder, kan jeg godt forstaa, at det vilde være til ubodelig Skade for Landbruget. Jeg ser derfor ikke rettere, end at skal der træffes en Ord-